

dosarul nr. 3ra-599/19

prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul central (V. Railean)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav, reprezentați de avocatul Aurelia Parpalac,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav împotriva Consiliului or. Căușeni și Primăriei or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav și a fost menținută hotărârea din 30 iulie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul central,

c o n s t a ț ă

La 11 august 2017 Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului or. Căușeni și Primăriei or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că prin dispoziția primăriei or.Căușeni nr.03-5/68 din 10 februarie 2000 în baza cererii depuse s-a permis proiectarea magazinului-cafenea cu dimensiunile de 40m x 45m pe adresa or.Căușeni. str.M. Eminescu, din contul terenului din parcul orașului. În acest scop la 28 august 2000 de către primărie le-a fost eliberată autorizația de construcție nr.204 cu condițiile de a efectua lucrările de construcție conform proiectului elaborat nr.162- GP. Până la eliberarea autorizației de construcție la 07 iulie 2000 le-a fost eliberat certificatul de urbanism nr.51 cu condiția de a efectua organizarea arhitectonică în mod individual cu aplicarea unor mijloace artistice și arhitectonice moderne cu includerea materialelor tradiționale pentru Republica Moldova.

Au menționat că la 14 iunie 2012 au încheiat cu primarul orașului Căușeni în persoana lui Repeșciuc Grigore un contract de vânzare-cumpărare a unui teren cu suprafața de 0.0275 ha pe adresa or.Căușeni, str.M.Eminescu nr.26/c. Aceste două bunuri imobile, atât construcția cât și terenul de pământ pe care a fost ridicată cafeneaua-bar au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile ținut de OCT Căușeni, fiind acordate numerele cadastrale la teren 2701209.269 și la construcție xxxxx și de asemenea a fost înregistrat și dreptul lor de proprietate asupra acestor bunuri imobile. Terenul vândut cu suprafața de 0.0275 ha pe adresa or.Căușeni este suprafața terenului pe care a fost ridicată construcția.

Conform cerințelor CH și II 2.07.01-89, anexa 7 suprafața terenului aferent pentru obiectele de alimentare publică nu trebuie să fie mai mic de 0.2-0.15 ha. În acest scop de către arhitectorul-șef Valeriu Balan a fost întocmit un plan al terenului aferent construcției cu destinația alimentație publică din or. Căușeni, str. M. Eminescu 26/c, indicând planul hotarelor terenului aferent și argumentând necesitatea și suprafața acestui teren aferent.

Au solicitat reclamanții obligarea pârâților de a examina, conform competențelor fiecăruia, cererea depusă privind cumpărarea terenului aferent construcției cu destinație alimentație publică din or. Căușeni, bd. M. Eminescu, 26/c, nr. cadastral xxxxx, conform prevederilor legale; obligarea primarului or. Căușeni de a completa borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent cu prezentarea Consiliului or. Căușeni a documentelor necesare pentru adoptarea deciziei privind vânzarea terenului cu $S = 0,1476$ ha aferent construcției cu destinație alimentație publică din or. Căușeni, bd. M. Eminescu, 26/c, nr. cadastral xxxxx; obligarea Consiliului or. Căușeni de a examina cererea depusă și înregistrată cu nr. 02/1 - 25 - 794 din 28 iunie 2017 cu emiterea deciziei de vânzare - cumpărare terenului cu $S = 0,1476$ ha aferent construcției cu destinație alimentație publică din or. Căușeni, bd. M. Eminescu, 26/c, nr. cadastral xxxxx; obligarea primarului or. Căușeni de a semna contractul de vânzare - cumpărare a terenului cu $S = 0,1476$ ha aferent construcției cu destinație, alimentație publică din or. Căușeni, bd. M. Eminescu, 26/c, nr. cadastral xxxxx.

Prin hotărârea din 30 iulie 2018 a Judecătoria Căușeni, sediul central acțiunea a fost admisă parțial, a fost obligat primarul or. Căușeni și Consiliul or. Căușeni să examineze cererea depusă la data de 28.06.2017 de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav privind cumpărarea terenului aferent construcției cu destinație alimentară publică din or. Căușeni bd. M. Eminescu nr. 26c cu nr. cadastral xxxxx. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav au declarat apel, solicitând casarea acesteia în partea respingerii pretențiilor cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav și a fost menținută hotărârea din 30 iulie 2018 a Judecătoria Căușeni, sediul central.

Instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a concluzionat că autoritatea publică competentă de a examina cererea și anume primarul localității or. Căușeni și Consiliul orășenesc Căușeni, nu și-au îndeplinit corespunzător obligațiile legale și nu au acționat în modul impus de lege în vederea eliberării răspunsului la cererea apelanților, adresată la data de 28.06.2017.

Prin urmare, a apreciat ca fiind întemeiată și legală soluția primei instanțe în ceea ce privește obligarea Primarului or. Căușeni și Consiliul or. Căușeni să examineze cererea depusă la data de 28.06.2017 de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav privind cumpărarea terenului aferent construcției cu destinație alimentară publică din or. Căușeni bd. M. Eminescu nr. 26c cu nr. cadastral xxxxx.

Referitor la celelalte pretenții care au fost respinse de către instanța de fond, instanța de apel a menționat că la materialele cauzei nu se atestă nici un refuz

nejustificat din partea autorității publice locale cu privire la solicitările înaintate, constatându-se doar neexaminarea propriu-zisă a cererii înaintate de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav la data de 28.06.2017. Din acest considerent, așa după cum a stabilit și prima instanță, la momentul de față nu poate fi obligată autoritatea publică locală de a completa borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent, de a emite decizia de vânzare-cumpărare a terenului și de a semna contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent. Or, atât timp cât intimații nu au examinat cererea depusă privind cumpărarea terenului aferent construcției cu destinație alimentară publică din or.Căușeni bd.M.Eminescu nr.26c cu nr.cadastral xxxxx, instanța de judecată nu poate interveni și obliga să întreprindă acțiunile enunțate.

La 15 februarie 2019 Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav, reprezentați de avocatul Aurelia Parpalac, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor.

În motivarea recursului au indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav, reprezentați de avocatul Aurelia Parpalac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului consideră că recursul declarat de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav, reprezentați de avocatul Aurelia Parpalac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Simin Ruslan și Bicherschi Veaceslav, reprezentați de avocatul Aurelia Parpalac, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru